

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editură Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

MENTOR MI-A FOST MARELE EMINESCU

Maria NICULESCU¹

Dumnezeu, după ce a făcut o grădină în Eden, plină de flori și pomi, în care trăiau multe animale, l-a creat pe primul om, pe Adam; din țărâna pământului și i-a suflat în nări forță de viață. Apoi a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.” Iar pentru că din toate viețuitoarele făcute de Dumnezeu nu s-a găsit un ajutor care să i se potrivească omului: „Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut-o pe Eva și a adus-o la om. Și omul a zis: «Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi 'femeie'[a], pentru că a fost luată din om.» De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.” (Geneza 2:18-24).

Desigur, numai El, Forța Creatoare Supremă – Principiul Masculin Primordial, „Tatăl” a fost capabil de asemenea Lucrare; inițiativa spiritualității

autentice spun că Dumnezeu s-a polarizat în cele două principii: masculin și feminin, principiul masculin reprezentându-L Pe Dumnezeu – Tatăl (Absolutul – conștiința nemanifestată – Lumina fără de sfârșit), iar principiul feminin fiind Mama Natură (Creația/Universul – conștiința manifestată).

Dumnezeu a creat, iar Lucrarea pe care a făcut-O El o numim creație. Cea mai valoroasă, importantă a Sa creație, omul, această ființă superioară, „Un mister, iar la temelia umanității stă mereu admirarea acestui mister”, cum frumos spune Thomas Mann, a fost înzestrată de El cu alese calități, meniri, daruri, printre care putem aminti ca fiind foarte importantă, creativitatea.

¹ Maria (Relly) NICULESCU, București, 9 Mai 2023. TAINA SCRISULUI (198)

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI -2023

Nu cred să existe om căruia Dumnezeu să nu îi fi dat o menire, să nu îl fi înzestrat cu un talent, să nu îl fi înfrumusețat cu o calitate, așa cum nu cred să fie ființă omenească pe acest pământ care să nu fi încercat să se exprime prin artă, să picteze, să sculpteze, să creeze o poezie sau să își depene, în proză, amintirile. Unele persoane, mai curajoase, își aștern gândurile pe file imaculate pe care le înmănușează într-un real volum, altele, mai puțin curajoase, pe filele din cartea sufletului, file pe care s-ar putea să nu le mai citească, poate de teamă, chiar dacă și acolo este vorba de viața adevărată. De aceea, consider că este bine să ne exteriorizăm, exprimându-ne trăirile, sentimentele, fie ele de bucurie sau durere, scriind, mereu scriind, lăsând, astfel, o urmă, nemurindu-ne.

2

Referindu-mă la persoana mea, pot spune cu siguranță că, harul scrisului, îl am de la Dumnezeu (având în vedere că am lucrat în proiectare instalații – construcții edilitare, deci aveam de a face cu științele exacte), așadar, nu știu cum pot să-I mulțumesc Domnului, decât prin a-I demonstra iubirea mea pentru Cuvântul sfânt, prețuirea Acestuia, prin împodobirea Lui întru înnobilare. Citeam mult și scriam – modeste încercări, nu pentru a arăta lumii ce pot, ci pentru mine, așa simțeam eu.

Mentor mi-a fost marele, nemuritorul poet și jurnalist, Luceafărul poeziei românești, Mihai Eminescu. În casa bunicilor mei, pe peretele dinspre răsărit al camerei unde dormeam, se aflau trei fotografii: prima era a Domnului nostru Iisus Cristos, a doua a Sfintei Fecioare Maria, a treia a domnului Mihai Eminescu. De toate eram îndrăgostită și, gândeam eu pe atunci, că și Eminescu ar fi un sfânt. Aveam câțiva anișori, bunica îmi citea din poeziile sale și prinsesem drag de cel din fotografie, era frumos, scria frumos! Eram îndrăgostită de el!

Îmi amintesc de o perioadă a copilăriei mele, când eram prin clasa a IV-a. Locuiam cu părinții (tatăl și mama mea de a doua), eram îndrăgostită de literatură, muzică, teatru... Părinții aveau la parter o cameră, eu, o alta mai sus, alături de podul mare și întunecos al casei. De la „biblioteca” aceluia pod împrumutam cărți, prăfuite, fără coperti, unele cu foi lipsă la început, altele la sfârșit, dar atât de frumoase în conținut! Acolo am găsit multe cărți *science fiction*, romane pe care le citeam pe nerăsuflăte, desigur, fără a fi văzută de mama, pentru că nu-mi dădea voie să citesc, aveam de făcut alte treburi casnice, fapt pentru care, după ce mergeau la culcare ei, aprindeam o lumânărică și citeam la lumina ei. Am citit pe atunci: „O tragedie americană” de Theodore Dreiser, „Castelul pălărierului” de A.J. Cronin, „Invitație la vals” de Mihail Drumeș și multe, multe altele. Doamne, cât de încântată eram! Și, acaparată de lectură, măcar două ore pierdeam din somnul de noapte dar, culmea, nu eram obosită! În aceeași curte cu mine locuia și doamna profesoară de română. De la dumneaei luam alte cărți: „Zece negri mititei” de Agatha Christie, „Câinele din Baskerville” de Arthur Conan Doyle, precum și multe, multe alte cărți, ca de exemplu cele împrumutate de la biblioteca școlii având plăcerea lecturării pe ascuns. Din iubirea pentru ele și prețuirea pentru creatorii lor, aș fi capabilă să vi le înșir, aici, pe toate!

Într-o zi, mama vitregă mi-a găsit câteva însemnări, ascunse sub scara de lemn ce ducea în camera mea, respectiv spre pod. Mi le-a pus pe foc... Cum, de altfel, îmi aruncase în flăcări o păpușă pe care o făcusem din cârpe! Îmi plăcea să cânt, aveam o voce frumoasă, eram apreciată de profesorul de muzică; vis-a-vis de mine, tot în aceeași curte, locuia compozitorul de muzică pentru copii – dl. Romașcanu. Auzindu-mă fredonând prin cămăruță, m-a chemat la dumnealui, m-a întrebat dacă aș vrea să intru în corul radio. Dar nici asta nu aveam voie, drept pentru care am mâncat o bătaie, soră cu moartea de la *madrina* mea! Nu m-am răzvrătit niciodată, nu îndrăzneam nici să mă uit urât, nu am spus niciodată NU cerințelor sale. Tăceam, sufeream în tăcere, nici nu aveam voie să plâng, mă puteam aștepta la un dos de palmă, pe al cărui inelar se lăfăia un ghiul mare, din aur, pufnindu-mi sângele pe nas. Dar nu am încetat să scriu.

Îmi aduc aminte cum, prin clasa a IV-a fiind, „doamna” ne-a dictat patru cuvinte și ne-a spus să facem un catren. Am fost prima care a dat foaia cu catrenul scris. Versificam cu ușurință. Îmi mai amintesc cum, fiind în concediu la mare, am trimis colegilor o carte poștală ilustrată pe care am scris

„Salutări de la Mamaia”, sub formă de acrostih, desi în acel timp nu aveam habar de acest gen de poezie. Văzusem, undeva, un magazin alimentar pe a cărui firmă era scris, pe vertical, B.I.G., respectiv B[ăcănie] + I[ndustriale] + G[ospodina]. Când era ziua vreunui coleg de serviciu, sau dacă se pensiona vreunul, eram rugată să scriu, repede, o poezie. Și, o scriam, repede! Deci, repet: nu am făcut Facultatea de Filologie, gândind că numai Bunul Dumnezeu m-a înzestrat cu asemenea har. (Despre mămica mea, care s-a dus la ceruri pe când eu aveam doi ani și ceva, mătușa îmi spunea că avea o voce minunată și cânta atât de frumos! Mătușa avea și ea darul scrisului).

Îmi plăcea să dansez, să joc teatru, dar nu aveam voie să merg la repetițiile ce se făceau la școală în sensul acesta. Off! Nimic nu aveam voie... Eram precum Cosette din „Mizerabilii”, trebuia să muncesc, nu să mă distrez. Încet, încet am prins să-mi scriu gândurile... în versuri timide, desigur, la început. Era de înțeles, prin poezie, eu mă exteriorizam, mă exteriorizez și acum, la vârsta de bunicuță. Dar, mă veți întreba, de ce vă plictisesc eu cu povestea copilăriei, a tinereții mele? Am să vă răspund, scumpi, neprețuiți prieteni... Da, am să vă spun că visele mele s-au împlinit destul de târziu.

Am publicat primul volum de poezii de dragoste intitulat „Miere și Fiere” în anul 2001, la Editura Paradox, apoi am continuat cu publicarea altor opt volume: „Vlăstarii fericirii” (acrostihuri), „Credința și păcatul” (poem în versuri), „Leagăn de smarald” (acrostihuri), „A dimineților Lumină” (versuri religioase), „Elful Florii de colț” (poezii de dragoste), „Noști de mister, zile de taină”, „Curcubeul razei de lună” (versuri), „Laguna albastră” (rondeluri, sonete, sonete acrostih). La Editura Betta mi-au apărut volumele de versuri „Prietenii imortale – Amicizie immortali” (acrostihuri), în traducere personală, „99 de dăruiri sufletești” (acrostihuri), „Clepsidra iubirii” (poezii de dragoste). La Societatea Culturală „Destine” am publicat volumul intitulat „Clipa albă a zborului” (sonete, sonete acrostih, acrostihuri), iar la Editura Armonii Culturale „Cărticică pentru Toni” (poezii pentru copii). Editura Amurg Sentimental mi-a publicat șase volume cu poezii pentru copii, poezii de dragoste, sonete, sonete acrostih, acrostihuri, poezii în stil haiku, intitulate: „Dar din Dar”, „Rodind precum o primăvară”, „Renăscând pe altarul Firii”, „Monumentul Cuvântului”, „Iubire neînăripată”, „Cu iola în larg”...

La Editura Biodova am publicat „101 poeme”, volum în care sunt incluse poezii patriotice, poezii de dragoste, acrostihuri. La Editura Rawex Coms am publicat volumele „Prințul Sonet” ((Sonete, sonete acrostih și Credința și păcatul / ed. a II-a). Editura Arefeana a editat „Cărticică pentru Toni”, volumul I și II, poezii pentru copii, ed. a II-a, iar Editura Ghepardul a editat tot un volum de poezii pentru copii intitulat „În lumea fericirii”. La Editura UZP am editat volumele intitulate: „Reflecții introspective” (Prefețe și recenzii, Manual de prevenire, în proză și scris) în colaborare cu prietena mea Maria Petrescu, șef serviciu la Poliția Locală sector 2 (eu creând versuri la informații despre tipuri de prevenire, reguli de comportament...) și „Rodit din cel ce este” (Acrostihuri).

De notat faptul că între anii 2002-2008 am trăit în Italia și Franța, de unde am trimis manuscrise la edituri din România. Tot acolo am publicat la Editura Libreria Editrice URSO – Italia – două volume în limba italiană intitulate „Un impronta per l’anima che sente / O amprentă pentru sufletul ce simte” (versuri) și „Non solo esistevio, io c’ero! Ancora sto cantando / Nu numai că existam, eu eram! Acuma cânt” (versuri). L’ Associazione Culturale ARTAVA (Taranto, Italia), a publicat volumul de versuri bilingve intitulat „Fotografii în suflet”.

Voi continua, reluând ideea că, din anul 2001, apoi după ce m-am întors din străinătate, din anul 2008, am putut să frecventez și cenaclurile literare, am reușit să tapetez pereții cu... volume, antologii și am devenit și actriță (amatoare)! Ce fericire pe mine acum, în toamna vieții! Mulțumesc, Domnului! Am întinerit! Mă simt copilă, mă simt adolescentă, am, când zece ani, când douăzeci, când treizeci de ani, am câți ani vreau eu, fac ce vreau: scriu, cânt, dansez, fac teatru; pot să spun că sunt o rebelă? Poate că da. Mai cu seamă că... pierd nopțile. Și, cum să nu le pierd, cum să nu mi fac de cap, când nimeni nu mă împiedică, nimeni nu mă ceartă, nici măcar fetița mea, care mă acceptă și are grijă de mine, de parcă ea ar fi mama și eu fiica... Este fericită când mă vede fericită! Ea

-2023 -ANUL IULIU MANIU !

Cetatea Cavalerilor

NR. 5(33) MAI 2023

mă înțelege, mă iubește deoarece, în ciuda faptului că eu am fost crescută de o mamă de a doua, care nemțoaică fiind, de stil cazon, nu am împrumutat nimic din comportamentul ei, nu am asimilat nimic din regulile impuse de ea, dimpotrivă, se pare că un circuit al mașinăriei mele mentale nu înregistrase negativitatea filmului ce fusese derulat de-a lungul atâtor ani. Știți, oare unde pierd nopțile? Desigur, pe laptop! Cu prietenii mei buni, cu voi, dragii mei, vouă vă spun bucuriile mele, împlinirile mele, vouă mă confesez.

Cititorii mei, prietenii mei dragi sufletului, mă îndrăgesc, sunt alintată de ei, iar eu le mulțumesc prin a le face acrostihuri, le pun în volume, astfel nemurindu-i! Am scris foarte multe acrostihuri, atât pentru cei de aici cât și pentru cei din Italia sau Franța. Sunt cunoscută ca fiind Doamna sau Regina Acrostihului.

Sunt prezentă în 80 de antologii, deținătoare a 22 de premii, 42 de diplome, 10 atestate, (naționale și internaționale), apariții în 30 de reviste.

Sunt membră a următoarelor uniuni și asociații culturale: Consiliul Mondial Român, Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România, Liga Scriitorilor din România, Uniunea Scriitorilor de Limbă Română din Republica Moldova, Asociația Societatea Culturală „Apollon” România, Uniunea Scriitorilor de Limbă Română/ L'Associazione Culturale ARTAVA - Taranto, Italia, Societatea Scriitorilor din România, Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”, Liga Navală Română.

Despre operele mele literare au scris, în presa literară și în presa cotidiană, scriitori de seamă, ziariști, iar spre edificare, dau câteva exemple:

- Domnul Aureliu Goci, despre volumul bilingv (româno-italian) „Prietenii nemuritoare / Amicizie immortali”
- Doamna Eliza Roha – în revista Arena Literară la volumul bilingv (româno-italian) „Prietenii nemuritoare / Amicizie immortali”
- Doamna Victoria Milescu – în revista Sud - despre volumul „99 dăruiri sufletești”, „Reverie și rigoare”.
- Domnul Șerban Codrin, în revista Arena plus, Anul II, nr. 10-11, ianuarie - februarie 2019, despre volumul „Clipa albă a zborului”.
- Domnul Mihai Antonescu, în revista Climate Literare, Nr. 31, mai-iunie 2010, despre volumul „Curcubeul razei de lună” și în Nr. 44, din iulie 2011; în revista Impact, Anul XI, Nr. 381, septembrie-octombrie 2011, la volumul „Credința și Păcatul” și „A dimineților lumină”.
- Domnul Victor Sterom, în revista Impact, Anul X, Nr. 372, iulie-august 2010, despre volumul „Dar din Dar” și în revista Oglinda Literară – despre volumul „Noți de mister, zile de taină”
- Domnul Constantin Mitulescu, în revista Cultur art – despre volumul „Curcubeul razei de lună”, și în aceeași revistă despre volumul „Clipa albă a zborului”
- Domnul Ștefan Doru Dăncuș, în revista „Caiete Silvane”, comentarii la volumul „Renăscând pe-altarul Firii”
- Domnul Boris Marian Mehr, în revista Agonia. Ro, atcolul „O poetă – Maria Niculescu”
- Doamna Irina Airinei, în revista Clipa, despre volumul „Monumentul Cuvântului”
- Domnul Ion Machidon, în revista Impact, despre volumul „Monumentul Cuvântului”
- Domnul Marcel Crihană, în revista Paradox, comentarii la volumul „Credința și păcatul”
- Domnul Nicușor Constantinescu, în revista Tribuna afacerilor, despe volumele „Leagăn de smarald”, „A dimineților lumină” și „Noți de mister, zile de taină”
- Domnul Valter Hristescu, în revista The Romanian Echo/ Sweet Culture end Religion, despre volumul „Elful florii de colț”
- Domnul Geo Călugăru, în revista Paradox, comentarii la volumele „Curcubeul razei de lună”, „Clipa albă a zborului”, „Monumentul Cuvântului”, „Vlăstarii fericirii” și „Noți de mister, zile de taină”
- Doamna Doina Bârcă, despre volumul „Cărticică pentru Toni”

- Domnul Giovanni Monopoli, despre volumul bilingv „Prietenii nemuritoare / L’amicizie immortali”
- Domnul Petru Demetru Popescu, articolul „Maria Niculescu și Lumea Luminilor”
- Domnul Dumitru Dănăilă, în articolele „Esențe filigranate - Maria Niculescu la a optsprezecea carte de poezii”, „Prezentare activitate” și „Maria Niculescu, poeta Luminii, a iubirii de frumos”

„Poezia este viața însăși, însuși sufletul vieții”, a declarat marele scriitor Bogdan Petriceicu Hașdeu, astfel, și eu, am aceeași considerație pentru poezie. Acest gen literar liric, a fost întotdeauna un mijloc de meditație spirituală și intelectuală, motiv pentru care, din cele mai vechi timpuri, este considerată superioară altor genuri literare. În opera mea literară, poezia ocupă un loc foarte important. Construiesc întotdeauna un puzzle, un puzzle special cu gânduri transformate în cuvinte, cuvinte de la Cuvântul inițial, pur și sfânt, venit din univers, într-o zi, când cerul era albastru, înflorind miozotiși, pe aripile curcubeelor, cuvinte pline de culoare și de parfum, de căldură și iubire, multă iubire! Eu trăiesc prin, cu și pentru poezie! De asemenea, scriu proză, recenzii, prefețe, scenarii, versuri, cântece pentru copii, în colaborare cu Teatrul de Artă București, cu Poliția Capitalei și cu Poliția sector 2.